

Kitab Daniel - Saratus Tujuh Puluh Tujuh

Pangematerian ka 144.000 Urang: Pamikiran tina Visi Daniel jeung Simbolisme Nubuat

Jeff Pippenger

2024-04-07

Daniel kapaparin tilu kali dina pasal sapuluh; nu kahiji jeung nu pamungkas ku Jibril, ari nu di tengah ku Kristus. Dina sentuhan nu di tengah éta Daniel pangnyeri-nyerina ngaraoskeun karusakan dirina, sabab waymark tengah tina bebeneran ngagambarkeun pambrontakan. Michael anu nyabak Daniel pikeun kadua kalina, sabab Mantenna parantos turun dina ahir dua puluh hiji poé.

Dina ahir tilu satengah poé lambang, nalika dua saksi dina Wahyu pasal sabelas keur ngagolér paéh di jalan, hiji sora ngahirupkeun deui éta dua saksi. Éta téh sora malaikat agung anu ngahirupkeun deui. Turunna Mikail dina Daniel pasal sapuluh, dina poé ka dua puluh dua, sajarah jeung kabangkitan dua saksi dina taun 2023. Nalika dua saksi téh paéh di jalan, Ezekiel dipintonkeun tulang-tulang maranéhna anu paburencay sarta ditaros naha anjeunna nyangka yén éta tulang-tulang garing anu paéh di lebak bisa dihirupkeun deui, sarta sakabéh jawaban Ezekiel ngan ukur kieu, “Gusti, Gusti uninga.”

Saterasna Ezekiel dipiwarang pikeun ngaramal ka éta tulang-tulang, sarta anjeunna ngalakukeun kitu; sarta nalika anjeunna ngalakukeunana, éta tulang-tulang ngahiji ngawangun dirina, nanging can kénéh hirup. Ramalan kahiji Ezekiel nyaéta ngumpulna éta tulang-tulang, tapi diperlukeun ramalan kadua pikeun ngahudangkeun éta tulang-tulang jadi hiji pasukan. Ramalan kadua Ezekiel nyaéta ramalan tina cilaka katilu, sakumaha dilambangkeun ku opat angin anu ngahirupkeun éta tulang-tulang. Adam anu kahiji diciptakeun sampurna, tapi sanggeusna anjeunna dosa sarta nurunkeun pati ka sakabéh turunanana. Kabangkitan tulang-tulang paéh dina paningal Ezekiel sajarah jeung ciptaan Adam dina kasampurnaanana, sabab Adam mimitina dibentuk, tuluy Gusti ngampuskeun kana dirina napas kahirupan.

Ieu lain pikeun nyebutkeun yén dua saksi éta narima awak anu geus dimulyakeun nalika maranéhna dihirupkeun deui, sabab éta henteu kajadian nepi ka datangna anu kadua; nanging, kabangkitan maranéhna sajarah jeung titingalian Daniel ngeunaan titingalian “marah” anu nyababkeun, nalika maranéhna dirobah jadi gambar anu harita maranéhna tingali. Baris demi baris, prosés panyegelan éta dipaparinkeun kalayan kacida talitina ku kasaksian nubuat.

Dina Wahyu pasal sabelas, “sanggeus tilu poé satengah Roh kahirupan ti Allah asup” ka jero dua saksi éta, “tuluy maranéhna” “nangtung dina suku-sukuna; sarta kasieun anu kacida gedéna tumiba ka jalma-jalma anu ningali maranéhna,” tuluy aya “sora anu tarik ti sawarga, nyebut ka maranéhna, Naék ka dieu. Jeung maranéhna naék ka sawarga dina méga; sarta musuh-musuh maranéhna nenjo maranéhna.”

Mimiti, Roh asup ka maranéhna, tuluy maranéhna nangtung dina suku-sukuna, sarta nalika maranéhna geus nangtung, kasieun tumiba kana musuh-musuh maranéhna anu saméméhna geus bungah ku maotna maranéhna. Tuluy hiji sora nyaur maranéhna sina naék, sarta musuh-musuh maranéhna nyaksian éta kajadian. Dina hal Yehezkiel, maranéhna mimitina dikenalkeun minangka anu paburencay jeung paéh di lebak, tuluy hiji nubuat diwartakeun anu ngahijikeun maranéhna, tuluy nubuat anu kadua nyababkeun maranéhna nangtung jadi hiji balatentara anu gagah perkasa. Dina hal Daniel, mimitina anjeunna ningali tetempoan anu agung anu nimbulkeun pamisahan dua golongan, sarta sanggeus éta anjeunna dirampa tilu kali.

Wanci kahiji anjeunna kakeunaan ku rampa, anjeunna teu boga kakuatan, anjeunna aya dina sare jero, sarta beungeutna nyanghareup ka taneuh. Sare ngalambangkeun pati. Sanajan kitu anjeunna ngadangu kecap-kecap anu diucapkeun.

Ulah maranéhanana nyarita héran ku ieu; sabab bakal datang waktuna, nalika sakabéh anu aya di jero kuburan bakal ngadéngé sora-Na. Yohanes 5:28.

Geus Jibril tuluy ngadadakkeun Daniel nepi ka sujud kana leungeun jeung tuur, tuluy maréntahkeun anjeunna sangkan nangtung, sarta anjeunna ogé ngalakukeunana, sanajan bari ngageter. Tuluy anjeunna ngadéngé kecap-kecap ti Jibril, tapi anjeunna tetep teu bisa nyarita. Yeheskiel ogé kungsi ningali tetempoan Kristus, sarta éta ngahasilkeun runtuyan kajadian anu sarupa.

Sarta di luhur pamentangan anu aya di luhur sirah maranéhna, aya hiji anu siga tahta, rupana kawas batu safir; sarta di luhur anu siga tahta éta, aya hiji anu siga, dina rupana, manusa anu linggih di luhurna. Jeung kuring ningali anu warnana kawas ambar, siga seuneu anu ngurilingan di jerona; ti anu katingali tina cangkengna ka luhur, jeung ti anu katingali tina cangkengna ka handap, kuring ningali kawas rupa seuneu, sarta aya cahaya anu ngurilingan. Saperti rupa katumbiri anu aya dina mega dina poé hujan, kitu ogé rupa cahaya anu ngurilingan éta. Ieu téh rupa tina sasaruana kamulyaan PANGERAN. Jeung nalika kuring ningali éta, kuring murag nyanghareup kana taneuh, sarta kuring ngadéngé sora hiji anu keur nyarita. Jeung Mantenna ngandika ka kuring, “Anaking manusa, nangtung dina suku maneh, sarta Kami baris nyarita ka maneh.” Jeung Roh asup ka jero kuring nalika Mantenna nyarita ka kuring, sarta ngadegkeun kuring dina suku kuring, nepi ka kuring ngadéngé Anjeunna anu nyarita ka kuring. Ezekiel 1:26–2:2.

Tetempoan éta nyababkeun boh Hesekeil boh Daniel dipaparin handap nepi ka jadi lebu, nepi ka maranéhna sujud nundutan dina taneuh. Dina kaayaan kitu maranéhna duaan tetep ngadangu pangandika Gusti, sarta maranéhna duaan dihudangkeun deui kana kaayaan nangtung pikeun ngadangu kecap-kecap anu diucapkeun ka maranéhna; sarta nalika maranéhna ngadangu kecap-kecap éta, “Roh asup ka jero” maranéhna. Panyawijian ketuhanan kalakon ku narimana Firman Allah anu ditepikeun ku Roh Suci. “Firman” téh nya éta anu nganteurkeun ketuhanan kana kamanusaan. Kabeneran ieu kudu diaku supaya bisa ngartos kana kaseriusan jeung pentingna sajarah nubuat anu dipasihkeun ku Jibril ka Daniel dina pasal sawelas. Sajarah nubuat anu dipidangkeun dina pasal sawelas téh nya éta saluran anu ku jalanana minyak suci ditepikeun ka para parawan wijaksana.

Kalayan Yézékiel, anjeunna geuwat diparéntahkeun yén anjeunna kudu nepikeun hiji amanat ka Adventisme Laodikea, sanajan ti awal mula Yézékiel geus dibéjakeun yén Adventisme Laodikea moal nguping kana kecap-kecapna, sabab maranéhna téh hiji kulawarga nu barontak. Pangalaman Yézékiel téh pangalaman Yesaya dina pasal genep, ku kituna dina dua saksi, nalika Allah ngahudangkeun Daniel tina sare, anu mangrupa lambang pati, Daniel dibéré hiji amanat pikeun kulawarga Adventisme Laodikea nu barontak, tapi maranéhna moal nguping.

Geus Daniel tuluy dirampa pikeun kadua kalina ku Kristus sorangan, anu nyabak biwir Daniel, sakumaha Anjeunna kungsi nyabak biwir Yesaya ku bara tina altar. Geus kitu Daniel tiasa nyarita, tapi anjeunna masih kénéh teu boga kakuatan, sarta masih kénéh teu boga napas. Numutkeun ka Yehezkiel, napas téh datang bareng jeung amanat ngeunaan “opat angin”, anu mangrupikeun nubuat kadua Yehezkiel. Nubuat Yehezkiel ngeunaan opat angin sajajar jeung rampaan katilu ka Daniel, sabab dina waktu éta napas asup kana tulang-tulang, sarta maranéhna nangtung jadi hiji balatentara anu perkasa. Dina rampaan katilu ka Daniel, anjeunna dikuatkeun.

Dina tanggal 18 Juli 2020, umat Allah dina ahir jaman dipapencarkeun sarta asup kana mangsa reureuh dina éta misil. Sajarah pamasangan meterai digambarkeun dina sajarah ti 22 Oktober 1844 nepi ka pemberontakan taun 1863. Garis sajarah anu diwakilan di dinya tumpang-tindih jeung 11 Séptémber 2001 nepi ka undang-undang Minggu, tapi ogé tumpang-tindih jeung sajarah ti 18 Juli 2020 nepi ka undang-undang Minggu. Fénoména nubuat ieu dumasar kana kanyataan yén lambang-lambang miboga harti leuwih ti hiji, sarta harti éta kudu ditangtukeun ku kontéks tempat éta diterapkeun.

Nalika urang nimbang-nimbang datangna jeung pagawean salah sahiji tina tilu malaikat, maranéhna diatur ku runtuyan kajadian anu sarua. Maranéhna sumping dina titik nalika ramalan anu patalina jeung maranéhna dibuka segél. Ramalan éta disusun dumasar kana tilu léngkah: datangna éta, dipaparin kakuatanana, jeung panto anu katutup dina ahirna. Aya tanda-tanda séjén dina sajarah éta, tapi tilu tanda pangujian dina datangna salah sahiji tina tilu malaikat téh dimimitian ku tanda kahiji, nyaéta nalika hiji nubuat dibuka segél. Amanat anu dibuka segél éta dipaparin kakuatan ngaliwatan hiji panguatan, sarta éta panguatan jeung pangberdayaan tuluy nguji lalaki jeung awéwé dina sajarah éta. Kacindekan tina sajarah éta ngahasilkeun hiji ujian pamungkas anu nembongkeun naha jalma-jalma anu nangtung dina pangujian katilu téh wijaksana atawa bodo.

Dina sajarah ti 11 Séptémber 2001 nepi ka hukum Minggu, anjeun bisa nangtukeun tilu malaikat. Nu kahiji sumping dina 11 Séptémber 2001, nu kadua sumping dina 18 Juli 2020, jeung nu katilu sumping dina hukum Minggu anu geura datang (uji lakmus). Tanggal 22 Oktober 1844 sajajar jeung 11 Séptémber 2001, jeung 1856 sajajar jeung 18 Juli 2020, sarta 1863 sajajar jeung hukum Minggu. Ku kituna, 22 Oktober 1844 nepi ka 1863 ogé sajajar jeung 18 Juli 2020 nepi ka hukum Minggu, sabab 18 Juli téh datangna malaikat kadua dina sajarah panyegelan. Sajarah di handap ieu tetep leres diidentifikasi saukur minangka tanda-tanda jalan tina malaikat mana waé.

Dina tanggal 18 Juli 2020, aya hiji bebeneran anu dibuka segelna pikeun nguji generasi éta. Léngkah kadua dina sajarah éta nyaéta nalika dua saksi dihirupkeun deui. Saterusna maranéhna

diuji naha maranéhna bakal narima cahaya anu harita diungkabkeun, anu keur lumangsung ayeuna. Tuluy dina hukum Minggu (uji litmus), bakal kanyahoan saha anu kaasup parawan wijaksana jeung saha anu henteu. Nalika urang nganggap sajarah éta saukur salaku struktur tina hiji malaikat tunggal, tuluy nerapkeun periode ti 22 Oktober 1844 nepi ka pambarontakan taun 1863 kana sajarah ti 18 Juli 2020 nepi ka hukum Minggu, urang manggihan yén dina taun 1849, Sister White ngaidéntifikasi yén Gusti parantos ngalegaan deui panangan-Na pikeun ngumpulkeun sésa umat-Na.

Ti 22 Oktober 1844 nepi ka taun 1849, umat Allah geus paburencay. Dina taun 1850 maranéhna ngahasilkeun tabel Habakuk anu kadua tina dua tabel éta. Dina Januari 1851 maranéhna ngiklankeun bagan anyar éta dina Review. Umat Allah paburencay, sarta malaikat katilu sumping mawa cahaya. Tuluy Allah mimiti ngumpulkeun deui maranéhna, sarta Mantenna teras nyayagikeun hiji gambaran visual ngeunaan amanat anu kudu diproklamasikeun ku maranéhna, sakumaha anu geus dipigawé-Na dina taun 1842. Cahaya anu sumping dina 22 Oktober 1844 téh mangrupa paningkatan pangaweruh, sarta éta terus mekar dina pituduh-Na; dina taun 1856, batu panutup tina éta cahaya diwanohkeun. Éta cahaya nyangkaruk kana “tujuh kali,” anu jadi cahaya kahiji anu dipikawanoh ku William Miller, sarta anu digambarkeun minangka salah sahiji nubuatan anu kacumponan dina 22 Oktober 1844.

Caang tina “tujuh kali,” dina taun 1856, téh lain ngan ukur panungtungan tina nambahanana pangaweruh anu dipasihkeun ka Miller, utusan malaikat kahiji, tapi ogé cahaya panungtung tina malaikat katilu anu dipasihkeun dina 22 Oktober 1844. Panolakan kana éta cahaya dina taun 1856 téh lain ngan ukur panolakan kana nambahanana pangaweruh anu disegelkeun dibuka dina 1798, tapi ogé kana nambahanana pangaweruh anu disegelkeun dibuka dina 22 Oktober 1844, sarta éta ditolak ku maranéhna anu harita jeung di dinya ngalih tina pangalaman Philadelphia ka pangalaman Laodicea. Pambangkangan taun 1863 téh mangrupa anu katilu, jeung batu uji, anu ditembongkeun ku hiji bagan palsu anu ngaleungitkeun cahaya tina “tujuh kali.”

Kuciwa munggaran tanggal 19 April 1844, ditimpakeun ka gerakan Filadelfia tina malaikat kahiji ku Allah anu nahan panangan-Na kana hiji kasalahan dina sawatara angka dina bagan panaratas 1843. Kuciwa munggaran tanggal 18 Juli 2020, ditimpakeun ka gerakan Laodikea tina malaikat katilu ku manusa anu ngalalaworakeun yén dina tanggal 22 Oktober 1844, Kristus parantos ngangkat panangan-Na ka sawarga sarta sumpah yén waktu moal aya deui. Dina tanggal 18 Juli 2020, hiji amanat dibuka segelna anu kedah nguji ieu generasi parawan. Saperti dina 1850, Gusti dina 2023 ngalegaan panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun deui tulang-tulang paéh Yéheskiel anu geus paéh di jalan ti saprak 18 Juli 2020. Nepi ka 1851, aya hiji gambaran visual anyar ngeunaan amanat éta anu mangrupa panggenepan tina nubuat Habakuk pasal dua, ku kituna nandaan yén sanggeus 2023, Gusti bakal boga hiji panji hirup anyar pikeun diangkat, anu dipratélakeun ku dua loh Habakuk.

Dua loh Habakuk dilambangkeun ku dua loh Sapuluh Parentah, kitu deui ku dua roti ayun dina pesta Pentekosta. Saratus opat puluh opat rébu éta diidéntifikasi minangka kurban bungbuahan pangheulana, sarta maranéhna téh anu dina Maleakhi ngawakilan eta kurban minangka “saperti dina mangsa baheula, saperti dina taun-taun baheula.” Maranéhna diangkat minangka kurban ayun

anu bakal katingali ku sakuliah dunya.

Hudangna saratus opat puluh opat rébu dimimitian ku pangumpulna babarengan, sarta pangumpulan éta kalaksanakeun ku Firman Allah, sabab tulang-tulang paéh dina visi Ezekiel dihimpun ku ngadéngé Firman Allah, bari maranéhna can kénéh paéh. Ezekiel ngalambangkeun alat manusa anu ngumumkeun amanat anu ngahimpun éta tulang-tulang, nalika Gusti ngulurantkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngahimpun umat sésa-Na. Yesaya, Yeremia, Daniel, Yohanes, jeung Ezekiel sadayana nandakeun unsur manusa anu nepikeun amanat ilahi ka tulang-tulang garing anu paéh.

Sanggeus tulang-tulang téh kakumpul, Gusti nembongkeun paningkatan pangaweruh anu dibuka meterai-na pas saméméh panto kasempetan ditutup, sarta pangaweruh éta dilambangkeun ku “éta bagéan tina nubuat Daniel anu patali jeung poé-poé panungtungan.” Dina nubuat kadua Ezekiel, cahaya anu dibuka meterai-na téh nya éta bala katilu, nyaéta warta ngeunaan angin ti wetan anu ngampuskeun kahirupan kana tulang-tulang éta sarta sacara sabab-akibat ngajadikeun éta nangtung jadi hiji pasukan anu gagah. Cahaya anu diungkabkeun ka Daniel téh nya éta cahaya anu dilambangkeun ku raja ti kalér dina pasalabelas. Babarengan, Ezekiel jeung Daniel ngagambarkeun “éta bagéan tina nubuat Daniel anu patali jeung poé-poé panungtungan,” nyaéta béja ngeunaan angin (ti wetan) jeung raja (ti kalér).

Tapi beja ti wetan jeung ti kalér bakal ngageumpeurkeun anjeunna; ku sabab éta anjeunna bakal maju kalawan amarah anu gedé pikeun ngancurkeun, jeung pikeun ngabinasakeun pisan loba jalma. Daniel 11:44.

Dina taun 1856, Gusti geus maparin maksud pikeun ngaréngsékeun padamelan nyirian umat-Na ku segel, tapi maranéhna murtad. Talatah anu ku Anjeunna dipiharep dipaké pikeun ngaluarkeun maranéhna tina kaayaan Laodikea maranéhna nyaéta “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Nalika Gusti mimiti ngumpulkeun umat-Na dina Juli 2023, Anjeunna nampilkeun deui ka maranéhna talatah ngeunaan “tujuh kali,” sarta di antara hal-hal séjén, nétélakeun yén dina Poé Panebusan anu antitipikal tarompet Yobel kudu disada, anu ogé mangrupa mangsa nalika tarompet katujuh ogé kudu disada. Tarompet Yobel téh lambang tina “tujuh kali,” jeung tarompet katujuh téh cilaka anu katilu. Nalika Mikail turun dina Daniel pasal sapuluh, Daniel ngawakilan jalma-jalma anu meunang pangalaman jalma-jalma anu ngadoakeun doa dina Imamat dua puluh genep, jeung jalma-jalma anu narékahan pikeun ngartos rusiah nubuat dina Daniel pasal dua.

Daniel ngalambangkeun jalma-jalma anu geus dikumpulkeun ku sora Allah, tuluy nangtung dina suku maranéhna sanggeus dikuatkeun pikeun ngumumkeun amanat ti wetan jeung ti kalér. Maranéhna ngumumkeun amanat éta nepi ka hukum Minggu anu enggal bakal datang. Prosés ngadegkeun pasukan éta mangrupa hiji jejer nubuat anu kacida rincina, sarta titik nalika Kaallahan mimiti di hijikeun jeung kamanusaan dina panggenapan panyegelan saratus opat puluh opat rébu, dimimitian dina sajarah anu dilambangkeun dina ayatabelas tina Danielabelas. Sajarah anu dilambangkeun ti ayat hiji Danielabelas nepi ka ayat genep belas ngeusian sajarah anu disumputkeun tina ayat opat puluh, nyaéta “éta bagian tina nubuat Daniel anu patali jeung poé-poé panungtungan.”

Nalika urang mimiti nitenan ayat tilu welas nepi ka lima welas tina Daniel sabelas, anu mimiti kaeusi dina Patempuran Panium dina taun 200 SM, kacida pentingna pikeun ngarti kana harti ayat-ayat ieu. Panium téh anu katilu tina tilu perang proksi. Patempuran kahiji dipungkas ku kameunangan kapapaan jeung pasukan proksina, nyaéta Amérika Sarikat, dina taun 1989. Patempuran salajengna, anu dilambangkeun ku ayat sabelas jeung dua welas, anu kaeusi ku Patempuran Raphia, raja kidul (Rusia), bakal ngéléhkeun raja kalér jeung pasukan proksina di Ukraina. Patempuran katilu bakal sarua jeung anu kahiji, nyaéta kapapaan (raja kalér) unggul ngalawan Komunisme (Perserikatan Bangsa-Bangsa), ku pasukan proksina (Amérika Sarikat). Tapi perang proksi katilu, nyaéta Patempuran Panium, ogé bakal ngamimitian Perang Dunya III.

Urang bakal neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

“Saperti pajeulitna anu kawas roda-rodana aya dina pituduh panangan anu aya handapeun jangjang para kerub, kitu deui pajeulitna lumangsungna kajadian-kajadian manusa aya dina kakawasaan pituduh Ilahi. Di tengah pasalia jeung kaributan bangsa-bangsa, Anjeunna anu linggih di luhur para kerub tetep nungtun urusan-urusan bumi.

“Riwayat bangsa-bangsa anu silih gantian ngeusian waktu jeung tempat anu geus diparengkeun ka maranéhna, bari teu sadar jadi saksi kana bebeneran anu ku maranéhna sorangan teu kanyahoan hartina, nyarita ka urang. Ka unggal bangsa jeung ka unggal jalma dina mangsa kiwari Allah geus netepkeun hiji tempat dina rarancang-Na anu agung. Kiwari manusa jeung bangsa-bangsa keur diukur ku unting-unting dina panangan Anjeunna anu teu kungsi lepat. Sadayana, ku pilihanana sorangan, keur nangtukeun takdirna, sarta Allah ngawasa sagalana demi katarampungan maksud-maksud-Na.

“Riwayat anu ku I AM Nu Agung geus ditangtukeun dina pangandika-Na, ngahijikeun mata ranté demi mata ranté dina ranté nubuat, ti kalanggengan nu kaliwat nepi ka kalanggengan nu bakal datang, nyaritakeun ka urang di mana ayana urang ayeuna dina runtuyan jaman, sarta naon anu tiasa diarepkeun dina mangsa nu bakal datang. Sagala anu ku nubuat geus dipedar bakal kajadian, nepi ka mangsa ayeuna, geus kacatet dina kaca-kaca sajarah, sarta urang tiasa yakin yén sakabéh anu can kénéh datang bakal digenepan dina runtuyanana.”

“Karuntuhan pamungkas sadaya kakawasaan dunya geus écés dipedar dina firman kayaktian. Dina nubuat anu diucapkeun nalika putusan ti Allah diumumkeun ka raja panungtung Israil, dipasihkeun ieu amanat:

“Kieu timbalan PANGERAN Allah; Cabut serban karajaan, jeung copot makuta: ... angkatkeun anu handap, jeung handapkeun anu luhur. Kami baris ngabalikkeun, ngabalikkeun, ngabalikkeun éta: sarta éta moal aya deui, nepi ka Anjeunna sumping anu memang boga hak kana éta; sarta Kami baris maparin éta ka Anjeunna.” Ezekiel 21:26, 27.

“Makuta anu dipiceun ti Israél ngalih sacara silih gentos ka karajaan-karajaan Babul, Média-Pérsia, Yunani, jeung Roma. Allah ngandika, ‘Ieu moal aya deui, nepi ka Anjeunna sumping anu kagungan hakna; sarta Kami baris maparin ka Anjeunna.’”

“Waktuna geus deukeut. Kiwari tanda-tanda jaman nyatakeun yén urang nangtung dina bangbarung kajadian-kajadian anu agung jeung khidmat. Sagala hal di dunya urang keur

ngagalura. Di hareupeun panon urang keur lumangsung kacumponan nubuat Jurusalamet ngeunaan kajadian-kajadian anu bakal miheulaan datangna Anjeunna: ‘Aranjeun bakal ngadéngé perang jeung béja-béja ngeunaan perang.... Bangsa bakal gugah ngalawan bangsa, jeung karajaan ngalawan karajaan: sarta bakal aya kalaparan, panyakit sampar, jeung lini, di rupa-rupa tempat.’ Mateus 24:6, 7.

“Ayeuna nya éta mangsa anu matak narik perhatian anu luar biasa pikeun sakumna nu hirup. Para pamingpin jeung negarawan, jalma-jalma anu nyekel kalungguhan kapercayaan jeung kawenangan, lalaki jeung awéwé anu mikir tina sagala golongan, maranéhna nancebkeun panitén kana kajadian-kajadian anu lumangsung di sabudeureun urang. Maranéhna ngawaskeun hubungan anu tegang tur teu tenang anu aya di antara bangsa-bangsa. Maranéhna niténan kacida kuatna kaayaan anu keur ngawasa unggal unsur kadunyaan, sarta maranéhna nyadar yén hiji hal anu agung jeung nangtukeun geus rék kajadian—yénu dunya geus aya dina ambang krisis anu luar biasa gedéna.

“Ayeuna ayeuna keur nahan angin-angin pasea, supaya éta ulah niup nepi ka dunya dipaparinan pangéling ngeunaan karuksakan anu bakal datang; tapi aya badai keur ngumpul, siap meletik ka bumi; jeung lamun Allah maréntahkeun ka para malaikat-Na supaya ngaleupaskeun angin-angin éta, bakal aya pintonan pasea anu moal kagambarkeun ku pan.”

“Alkitab, jeung Alkitab wungkul, anu masihan gambaran anu bener ngeunaan ieu hal-hal. Di dieu kaungkab adegan-adegan ahir anu agung dina sajarah dunya urang, kajadian-kajadian anu ti ayeuna geus ngalungkeun kalangkangna ka hareup, sora datangna éta hal-hal nyababkeun bumi ngageter jeung hate manusa lalumpatan ku sieun.

““Ningali, PANGERAN ngababakan bumi jadi kosong, ngajadikeunana gararing, malikkeunana tibalik, sarta ngabubarkeun pangeusina ka mana-mana.... Maranéhna geus ngalanggar hukum-hukum, ngarobah katetepan, ngarempak perjangjian langgeng. Ku sabab kitu kutuk geus ngalalap bumi, sarta jalma-jalma anu nyicinganana jadi musna.... Kabungah rebana eureun, sora jalma-jalma anu suka bungah lekasan, kabungah kacapi eureun.’ Yesaya 24:1–18.

““Cilaka ka poé téh! sabab poé PANGERAN geus caket, sarta éta bakal datang kawas karuksakan ti Nu Maha Kawasa.... Binih geus buruk di handapeun gumpalan taneuhna, leuit-leuit geus jadi taringgal, lumbung-lumbung geus diruntuhkeun; sabab gandumna geus layu. Kumaha sasatoan ngagerendeng! kawanan sapi jadi bingung, ku sabab maranéhna euweuh jukut pangangonan; enya, domba-domba ogé geus dijadikeun taringgal.’ ‘Tangkal anggur geus garing, jeung tangkal anjir geus layu; tangkal dalima, tangkal korma ogé, jeung tangkal apel, enya sakabéh tatangkalan di tegalan, geus layu: sabab kabungahan geus layu ti anak-anak manusa.’ Joel 1:15–18, 12.

““Haté abdi kacida nyerina dina jeroeunana; ... abdi teu tiasa cicingeun, margi maneh, he jiwa abdi, parantos ngadangu sora tarompet, sora panggero perang. Karuksakan nambahan kana karuksakan geus diuwuhkeun; margi sakuliah nagara parantos diruksak.’

““Kami ningali bumi, sareng, tingal, éta teu puguh wangunna sarta kosong; sareng langit, sarta maranéhna teu boga cahaya. Kami ningali gunung-gunung, sareng, tingal, maranéhna ngageter,

sareng sakabéh pasir ngalih enteng. Kami ningali, sareng, tingal, taya jelema, sareng sakabéh manuk-manuk di langit geus kabur. Kami ningali, sareng, tingal, tempat anu subur geus jadi gurun, sareng sakabéh kota-kotana geus diruntuhkeun.’ Yermia 4:19, 20, 23–26.

“‘Cilaka! sabab poe eta poe anu agung, nepi ka teu aya nu sarua jeung eta: eta teh mangsa kasangsaraan Yakub; tapi anjeunna bakal disalametkeun tina eta.’ Yermia 30:7.” Education, 178–181.